

Veelvraat

Veelvraat

Sander Decock

Schrijver: Sander Decock
Coverontwerp: Sander Decock
Coverfoto: Kyra Bruneel
Achterflap: Quinten De Coene
ISBN: 9789465126920
© Sander Decock

Inhoud

Schoonheid van miserie

I. Miserie

Korte dagen	p. 21
Winter zonder sneeuw	p. 22
Donkere lakens in de lucht	p. 23
Verdoofd in bed	p. 24
In de gang staart	p. 25
Stop met piekeren.	p. 26
Wees niet eenzaam	p. 27
Ik mis je	p. 28
Een laatste geluk	p. 29
Het doet pijn om te houden	p. 30
Een trap naar nergens	p. 31
Sorry dat ik me weer zo voel	p. 32

II. Van

Met de voeten in de zee	p. 34
Kon het zand	p. 35
Wind suist en de zee trekt terug	p. 36
Ruis die bijna op stilte lijkt	p. 37
Golfbreker in de branding	p. 38
Drijf op de donkere zee	p. 39
Op het strand	p. 40
Een orkest van gras	p. 41

III. Schoonheid

Ga verder dan	p. 43
Willen en krijgen	p. 44
De weg is zoek	p. 45
Dromen zeggen me wat ik wil	p. 46
Te veel willen	p. 47
Ook al ziet men niet	p. 48
Er is kunst in de wereld	p. 49
Schrijven is met de hand scheppen	p. 50

Leedwezen

Het nu, de ik, schilderen en drinken

Schrijven

Geschreven zonder iets	p. 54
Gekapt	p. 55
Voorgescreven	p. 56
Kijken met de rijm	p. 57
Gesloten boek	p. 58
Deconcentratie	p. 59
Lijsten	p. 60
Cassette	p. 61
Lenen van delirium	p. 62
Voldoende woorden	p. 63

Moe

Te vroeg gegeeuid	p. 65
Maar gapen	p. 66
Goudenstond	p. 67
Geluksdief	p. 68
Ogen open en rusteloos	p. 69
Ogen gesloten en rusteloos	p. 70
Zoete nacht	p. 71
Onrust	p. 72
't Is al zo laat	p. 73
De regel van leven	p. 74
't Is lastig	p. 75
Zandman	p. 76
Boswandel	p. 77
Prut	p. 78

Schilderen

Misbaksel	p. 80
't Lukt niet	p. 81
Ze staren	p. 82
Geschilderd hemelgewelf	p. 83
Spilliaert	p. 84
Oost-Indisch	p. 85
Long vol verf	p. 86

Stad

Steen aan de Schelde	p. 88
Vroeg	p. 89
Onkruid	p. 90
Terug naar huis	p. 91
Morgen is thuis	p. 92
Vanavond uit	p. 93
De trein naar Brussel	p. 94
Polis	p. 95
Straten	p. 96
Loden sluis	p. 97

De nu

Er is geen	p. 99
Ik ben nu, in de zon	p. 100
Visser zo droef	p. 101
Schoon weer, en dan?	p. 102
Nachtwandeling	p. 103
Gemis in een ronde	p. 104
Geschreven voor de ondergang	p. 105
Adem nu	p. 106
Zonnig	p. 107
Pad van einde	p. 108
Wie zijn wij?	p. 109
Je was al weg voor ik het wist	p. 110
Calais in de zomer	p. 111
Die zekerheid van de bestemming	p. 112
De eenentwintigste	p. 113
Tienduizend dingen	p. 114
Weer grijs	p. 115
Verre	p. 116
Winterstil	p. 117
Winterverleden	p. 118
Regen	p. 119

4 september

Vaarwel: 1	p. 121
Vaarwel: 2	p. 122
Vaarwel: 3	p. 123

Vaarwel: 4	p. 124
Vaarwel: 5	p. 125
Vaarwel: 6	p. 126

Dissolutie in het bestaan, jezelf verliezen

De leegte

Zwart zien	p. 129
Proper geveegd	p. 130
Zonder reden streven naar een adem	p. 131
Ervaren	p. 132
Wetenschap-van-niets	p. 133
Inert tevreden	p. 134
Droom vergeten	p. 135
Niet lui genoeg zijn	p. 136
Op mate gemunt	p. 137
Staande uitspatting	p. 138
Geen zin zonder grens	p. 139
In wezen gewezen	p. 140
Nachtkijker	p. 141
Een grote opwelling	p. 142
Behept met dit	p. 143
De zeespiegel	p. 144
Vlees	p. 145
Van ver	p. 146
De schoonheid	p. 147
Immens	p. 148
Warempel het is leeg	p. 149
Dans van gesternten	p. 150
L'appel du vide	p. 151

Pijn

Panacee	p. 153
Regenboog van afzien	p. 154
Heb je het gezien	p. 155
Antwoord dan toch	p. 156
Kroeg waar we allen zijn	p. 157
Er is hoop!	p. 158
Kaarsvet	p. 159
Gemis	p. 160

Ik zie je weer	p. 161
Pardon	p. 162
Gezondheid	p. 163
Ziek van denken	p. 164
Kamerplantje I	p. 165
Kamerplantje II	p. 166
Gordijn	p. 167
Geschapen	p. 168
Krankzinnig niets	p. 169
Collectief solipsisme	p. 170

Onzekerheid (verloren)

Zijn vraat zeker	p. 172
Zeker?	p. 173
Naar daar misschien	p. 174
Verdoken	p. 175
Zwijg	p. 176
Antiweet	p. 177
Bedorven woorden	p. 178
Stroomvergankelijk	p. 179
Tijdelijke knoop	p. 180
Vertel het maar	p. 181
Dorstig	p. 182
Land van niets	p. 183
Gekgezind	p. 184
Meta?	p. 185
Sneeuwbal	p. 186
Beslommering	p. 187
Het enige	p. 188
Plafonds	p. 189
Wederkeer van het kielzog	p. 190
Onder het laken	p. 191

Dorre landschappen

Zwart Strand I	p. 193
Zwart Strand II	p. 194
Zwart Strand III	p. 195
Zwart Strand IV	p. 196
Zwart Strand V	p. 197

Zwart Strand VI	p. 198
Zwart Strand VII	p. 199
Zwart Strand VIII	p. 200
Zwart Strand IX	p. 201
Zwart Strand X	p. 202
Zwart Strand XI	p. 203
Zandbank	p. 204
Miasmatische horizon	p. 205
Zwarte zon	p. 206

Eenzaam

Honger	p. 208
Rustige zondag	p. 209
Grijze kater	p. 210
Zielig	p. 211
Samen alleen	p. 212
De Tao van kosmische eenzaamheid	p. 213
Enkele ster	p. 214
Ver weg	p. 215
Kortste dagen	p. 216
Kamer	p. 217
Op de trap	p. 218

Verval

Dom starend	p. 220
Verdrinkingsangst	p. 221
Entropie	p. 222
Schijndood	p. 223
Genesis van verval	p. 224
De naam van het	p. 225
Woord in verval	p. 226
Breukeling	p. 227
Goud der dwazen	p. 228
Abdij van 't Baltje	p. 229
Oud schilderij	p. 230
Fabriek	p. 231
Duistere Keizer	p. 232
Dat zijn	p. 233
Valse profeten	p. 234

Zuur	p. 235
Spiraal van vaal	p. 236
Kosmische herfst	p. 237
Door de regen	p. 238
Dagelijks	p. 239
Een einde	p. 240
Acreliek	p. 241
Ben je hier nog?	p. 242
Delirium	p. 243
Leren zien	p. 244
Worden vergeten	p. 245
De staar	p. 246
Morgen pas	p. 247
Lachen	p. 248
Ik ben gedicht	p. 249

Zeezicht

De druppel water	p. 251
Weg tussen dorpen	p. 252
Lentezon verdween	p. 253
De lege stranden	p. 254
Zonverdronken lucht	p. 255
Zachte mist over	p. 256
Tussen betonspleet	p. 257
Koude van de sneeuw	p. 258
Ver als het oog kan	p. 259
Stille dood van sneeuw	p. 260
De koude spreidde	p. 261
Verlaten stranden	p. 262
Besneeuwde vlaktes	p. 263
Het vervallen dorp	p. 264
Metaal krijst voorbij	p. 265
In ochtendgloren	p. 266
Het deken van smog	p. 267
De kogelvissen	p. 268
Maagdelijke licht	p. 269
Of de klok nu tikt	p. 270
De golf als een berg	p. 271

De koele adem	p. 272
Donkere strandzand	p. 273
Glanzende kassei	p. 274
's Morgens in het licht	p. 275
Natte steen aan zee	p. 276
Voetstap in het zand	p. 277
Het gevallen blad	p. 278
Aangespoelde schelp	p. 279
Zachte dreun van wind	p. 280
Uur van de springvloed	p. 281
Doorheen de zomer	p. 282
Zomerse buien	p. 283
Boom voorbij bomen	p. 284
Voorbij struikgewas	p. 285
Langs de zeewinden	p. 286
Plotse donderslag	p. 287
Ontwaak uit de droom	p. 288
Troebel verborgen	p. 289

Rookpauze

Lenige Lente	p. 291
Gloren in pastel	p. 292
Winter man	p. 293
Die zomers	p. 294
Alles verteld	p. 295

Hefboom

Amalgamatie	p. 298
T volk stroomt binnen	p. 299
Mijn hoofd is een leeuw	p. 300
Mijn pluis is uw aanraking	p. 301
Miro was gisteren	p. 302
Den 'ond blaft	p. 303

Breukvlak

Orthoceras	p. 305
Afschrijven	p. 306
De intentie	p. 307
Oh dierbaar	p. 308
Formule 1.0	p. 309

Zilvervis

De fluister	p. 315
Ik, mezelf	p. 316
Wat telt	p. 317
Westkust	p. 319
Laag	p. 320
Strohond	p. 321
Altijd het centrum	p. 322
Het is wat het is	p. 323
In stilte denken	p. 324
Hemel en aards	p. 325
Valse sfeer	p. 326
zilvervis	p. 327
Suikerkind	p. 328
Avondcenten	p. 330
Onderste uit de kan	p. 332
Drift	p. 333
De kreeftenpot	p. 334
Fluo van de avondhemel	p. 336
De hollenbeer	p. 337
Babel	p. 338
Serviceflat	p. 340
Pendelaars	p. 341
Grote mensen	p. 342
De laatste promille	p. 344
TL horizon	p. 345
Aalmoes	p. 347
Kunst en weemoed	p. 348
Parochie	p. 349
De laatsten	p. 350
Hartstocht	p. 351
Stilte	p. 352

Moeder natuur	p. 353
Dialectiek en De Dao	p. 354
De wesp	p. 355
Apodictisch verloren	p. 356
Misvormd kind	p. 358
Gedicht met verf	p. 360
De mengelmoes	p. 361
Industriële kater	p. 362
Rechthoek	p. 363
Tijdspanne	p. 364
Voor de rokers	p. 365
Dōgen	p. 367
Plezier	p. 368
Op	p. 369
Waard	p. 370
Heil aan het genot	p. 371
Bijna weer Kerst	p. 372
Brontekst	p. 373
Leefwereld	p. 374
Een glas wijn	p. 375
Esthetiek	p. 376
In een zak	p. 378
De dag van morgen	p. 379
Winteruur	p. 380
Aanschouw de mens	p. 382
Zijn in tijd	p. 383
Aan de kunst	p. 385
Ego	p. 386
Generationeel trauma	p. 388
Ons isme	p. 389
Samen	p. 390
't Is weer van dat	p. 391
De wegen	p. 392
Burn-out	p. 393
Timbre	p. 395
Megalomaan	p. 396
Omdat het moet	p. 397
De imperatief	p. 399
Lichtecht	p. 400

De Papiereter

1	p. 402
2	p. 404
3	p. 405
4	p. 407
5	p. 409
6	p. 411
7	p. 413
8	p. 415
9	p. 418
10	p. 420
11	p. 422
12	p. 424
13	p. 425
14	p. 427
15	p. 429
16	p. 430
17	p. 432
18	p. 433
19	p. 434
20	p. 436
21	p. 438
22	p. 439
23	p. 441
24	p. 443
25	p. 444
26	p. 446
27	p. 447

Aberratie

Deemsternis, verzwelg	p. 449
Daglicht, bouwwerf Blues	p. 450
Scharnieren dool,	p. 451
Winterweer, wilgen wulk	p. 452

Eerlijk zijn, ligt op de stoep	p. 453
De klepel tegen uw muil	p. 454
Vergrepen aan. De	p. 455
De pit in de ziel	p. 456
Weggezakte lucht	p. 457
Die laatste dagen	p. 458
Opgewassen tegen het blanco	p. 459
Galblaas blues	p. 460
Trog van de welvaart	p. 461
Piano klaagzang	p. 462
Eeuwige dreunen	p. 463
Een donkere wolk	p. 464
Wederkerige	p. 465
Over de hemel	p. 466
Dreunende stilte	p. 467
Leegte absoluut	p. 468
Grauw en morose	p. 469
Door blauw gekeken	p. 470
Vlakte zo ver van	p. 471
Besneeuwde vlaktes	p. 472
Donkere ijsvlakte	p. 473
Oceanen zwart	p. 474
Een stil stofdeeltje	p. 475
Nachtelijke droom	p. 476
Heimelijke nacht	p. 477
Oneindig abstract	p. 478
Traan van de godheid	p. 479
Kabels in de nacht	p. 480
Huilende windhoos	p. 481
Verzwolgen door mist	p. 482
Vervaagde wolken	p. 483

Enkele regen	p. 484
Schouders ophalen	p. 485
Zwarte monoliet	p. 486
Ceruleumblauw	p. 487
Dor is het water	p. 488
Wallen in de lucht	p. 489
Een woord van een droom	p. 490
Iriserende	p. 491
De velden zijn leeg	p. 492
Wederkeer eeuwig	p. 493
Mensen liederen	p. 494
Over de stilte	p. 495
Voor het ontwaken	p. 496
Waas van ontwaken	p. 497
De woestijn van ons	p. 498
Dorst op het warm zand	p. 499
Maagdelijke licht	p. 500
Constant zacht geprik	p. 501
In het morgenrood	p. 502
De nu en haar mist	p. 503
Kabel door de lucht	p. 504
Alles spoelde weg	p. 505
Grim en zijn wolken	p. 506
Met al die dagen	p. 507
Tussen de sterren	p. 508
De duistere zon	p. 509
Vanuit het lichaam	p. 510

Schoonheid Van Miserie

I. Miserie

Korte dagen
brengen de winter met zich mee,
nemen zoveel weg,
geven enkel de adem volume.

Winter zonder sneeuw
Wolken zonder regen
Wat ben ik zonder tranen
Een mens zonder leven.

Donkere lakens in de lucht
Het is te vroeg
Waar ben je zonlicht
Nog niet wakker
Ik wel jammer genoeg
Slapen gaat niet meer.

Verdoofd in bed
Alleen, er is geen met
Niemand, geen zij
Er is enkel een mij
De nacht is bij me
Die is er altijd
Al is het met zonsondergangen
Of in het hoofd
Duisternis zou je niet mogen verlangen.

In de gang staart iemand mij aan.
De donkere schim die me niet voorbij laat gaan.
Ik doe mijn best om ze te negeren.
Op mijn zwakste momenten
zie ik ze in mijn perifere.
Een leegte in mijn hart laat ze achter.
Zelfs met al mijn driften
wordt de eenzaamheid niet zachter.

Stop met piekeren.

Dat heeft toch geen zin.

Zelfs al is er niets meer dat ik bemin.

De weg is troebel en vol met gaten.

Wordt het geen tijd om het leven te verlaten?

Wees niet eenzaam
Je hebt nog steeds mij
Zonder mij wat zou je dan nog zijn
Niet boos, niet droevig, niet blij
Je weet wat mijn naam is
Mijn naam is eenzaamheid.

Ik mis je
Maar ik weet nog niet wie je bent
Het is nog steeds enkel ik
Alleen, enkel, eenzaam
Gevangen door mijzelf
Eenzaat op het veld.

Een laatste geluk die ik nog gevoeld heb
Wanneer was het
Jaren geleden
Met een vrouw die mij kwetst
Zelfs al deed het pijn
Gelukkig was ik oprecht.

Het doet pijn om te houden
Van iets dat jou niet ziet
Enig kan het zijn om van gehouden te worden
Zelfs al is het tijdelijk in de kosmos.

Een trap naar nergens
Een berg zonder helling
Pot zonder deksel
Filosoof zonder stelling
In de wereld verloren
Waar niets nog uitmaakt
Daar ben je verkoren.

Sorry dat ik me weer zo voel
Het was niet de bedoeling
Je hoeft je niet te verontschuldigen
voor deze prachtige boel
Je kan niet altijd blij zijn
Dat is ook niet fijn;
als alles fijn is,
is er dan nog plaats om jezelf te zijn?

II. Van

Met de voeten in de zee
genieten van de branding
Gevoelens glijden over de voeten
De wonden prikken maar heel even
voor het frisse water terug zacht aanvoelt.

Kon het zand van tussen mijn tenen
Maar voor altijd blijven
Het laat sporen na en wordt steeds minder
Je verliest de kinderwens.

Wind suist en de zee trekt terug.
Nee, ze komt weer op.
Haar strand is veranderlijk.

Ruis die bijna op stilte lijkt
De constante van de zee
Gedreven door de wind
brengt ze schatten met zich mee.

Golfbreker in de branding, hoe doe je het
Je hebt schoonheid
En toch sta je alleen
Heb je dan geen last van eenzaamheid?

Drijf op de donkere zee
die wezens verbergt in het duister
Een oneindig hol waar de bodem niet zichtbaar is
Hier was je beter niet geweest
Voor je het weet, ben je voer voor een vis.

Op het strand kunnen we je enkel liefhebben
Wanneer je aanspoelt, kan ik je bewonderen
terwijl je al lang bent verloren
Hoe anders moet ik zeggen
Hou ik je tegen mijn oren,
kan ik nog steeds de zee horen
Geschenken van zee
Zelfs na je dood zing je mee.

Een orkest van gras speelt in de zeebries.
Zachte ruis, bladeren in de wind.
Ik vergeet al snel wat ik verlies.
Al ben ik er kilometers vandaan;
kan ik ze nog steeds horen.
De zee zal me nooit verlaten.
Dit ben ik zeker.
Zo zeker als de verandering van de branding.
Zo zeker als eb en vloed.
In mijn hart leeft ze voorgoed.

III. Schoonheid

Ga verder dan je ooit te voren bent geweest.
Laat je niet vangen door de omstandigheden.
Kijk naar de horizon.
De zee trekt weg.
Voor je het weet,
sta je terug met de voeten in het water.

Willen en krijgen, openen en vullen.
Laat me los zodat ik je kan omhelzen.
Laat me liefhebben, laat me bedrijven.

De weg is zoek
Ze is nergens te bespeuren
Door het zoeken
Kan je niet anders dan de broek te besmeuren
Ze ligt nochtans voor je
Sluit de ogen
Zo zal ze tevoorschijn komen.

Dromen zeggen me wat ik wil.
Dromen over de warme zachte,
de elastische spanning,
de volle vorm.

Te veel willen,
hierdoor zal je ze verliezen.
Daarover heb je niet te kiezen.
De knieën doen pijn en de blaren bloeden.
Je bent de weg kwijt.
Je kon het al vermoeden.

Ook al ziet men niet naar waar ze leidt.
Je weet dat de bestemming er is.
Niets zal je missen eenmaal je het einde bereikt.
Het hoeft niet snel.
Wees niet bang dat je bezwijkt.
Het enige dat angst kan brengen, is:
de weg is kwijt.

Er is kunst in de wereld;
de natuur leert het ons.
Het is jij die het moet doen;
het hoofd losmaken van het denken en zien.
Kijk met de ogen, kijk met het lichaam.
Meer heb je niet nodig dan alles los te laten.
Het beeld je te laten vullen met zijn realiteit.
Word één met het moment;
laat de ziel het werk worden.
Je kan het niet forceren.
Hoe meer je probeert, hoe moeilijker het wordt.
Laat je leiden door wat je ziet vanbinnen.
Vanbinnen zie je de kunst,
het beeld, de natuur, de realiteit.
Enkel dan komt wat je wilt:
het niet willen naar boven.
Schoonheid kan je enkel voelen.

Schrijven is met de hand scheppen.
Werelden met woorden vastleggen.
Opgebouwd door een ander zijn gedachten.
Verzonnen met jouw prachten.
Met letters kan je zoveel zeggen.

Leedwezen

Het nu, de ik, schilderen en drinken

Ik schep en daarom besta ik.